

... alebo o Štefanovi – mužovi, ktorý pochopil, ako sa ide do Neba.

Dnes je sviatok sv. Štefana, diakona a prvého mučeníka Cirkvi. Lukáš o ňom píše: „Štefan, plný milosti a sily, robil veľké divy a znamenia medzi ľuďmi. ⁹ Tu vstali niektorí z takzvanej synagógy Libertíncov, Cyrénčanov a Alexandrijčanov a z tých, čo boli z Cilície a Ázie, a hádali sa so Štefanom. ¹⁰ Ale neboli schopní čeliť múdrosti a Duchu, ktorým hovoril.“ (Sk 6,8-10) Nemáme nikde zachytené, čo presne Štefan tak mocne kázal – najskôr to isté, čo aj Filip a celá raná Cirkev¹. Čo sa nám ale zachovalo, je Štefanov život, spôsob, akým on sám Evanjelium, ktoré hlásal, aj žil a naplňal – až po slávny koniec. Ako teda vyzerá Štefanovo Evanjelium, hlásané nie jeho ústami, ale jeho životom?

Štefan uveril v Krista ako v predpovedaného Mesiáša – možno už medzi tými tritisíc prvými kresťanmi v Jeruzaleme vtedy na Turíce (Sk 2,41). To v ňom muselo nevyhnutne vyvolať otázku: **Kde je to Božie mesiášske kráľovstvo**, ktoré mal Mesiáš Kristus pri svojom príchode založiť?

Apoštoli mu vysvetlili, že Kráľovstvo je už tu (Lk 17,21) – nie pozemské, ale nebeské, nie časné, ale večné a nesmrteľné, zaručujúce nie prosperitu a pokoj na zemi (Jn 16,33), ale blaženosť samého Boha a Božiu Slávu (Jn 17,22) i kraľovanie s Kristom v Nebi (2Tim 2,12). A že do tohto Kráľovstva sa vchádza už tu a teraz (Kol 1,13), najneskôr do okamihu smrti (Lk 13,24n). Štefan po tom, čo prijal zvesť o Kristovi, **prijal aj Evanjelium o Kráľovstve a uveril mu.**

To muselo Štefana viesť k druhej otázke, zásadnej a nanajvýš praktickej: **Ako ja môžem do tohto Kráľovstva vojsť?** A apoštoli mu vysvetlili aj toto. Vysvetlili mu, že Ježiš je tou cestou, ktorá jediná vedie k Otcovi do Neba (Jn 14,6). Že ak chceme byť tam, kde je Kristus, musíme Ho nasledovať (Jn 12,26), čiže napodobňovať (Mt 11,29).

Štefan pochopil. Pochopil, že **ak chce mať podiel na Kráľovstve a kraľovať s Kristom, musí sám vo všetkom Krista napodobniť.** A tak začal:

- Bol Kristus pokrstený? Tak teda na výzvu apoštolov (Sk 2,38) aj on prijal krst – a tak ako na Ježiša (a na každého pokrsteného človeka) aj na neho pri krste zostúpil Duch Svätý a naplnil ho (Sk 6,10).
- Čo robil Ježiš po krste? Apoštoli mu vysvetlili, že Ježiš sa už po krste nevrátil do Nazareta k práci stolára, ale začal hlásať Evanjelium o Kráľovstve (Mt 3,16n; 4,13-17). A tak teda aj Štefan začal so všetkých síl s vervou hlásať Evanjelium (Sk 6,9) a hľadať najprv Božie Kráľovstvo a jeho spravodlivosť (Mt 6,33). A tak ako u Ježiša, aj on to konal v sile toho istého Ducha, jeho rukami sa diali znamenia a mocné činy na podporu ohlasovaného slova (Sk 6,8), ako to sám Ježiš veriacim ľuďom prisľúbil (Mk 16,17n).
- Ježiš o sebe hovoril, že „neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil“ (Mk 10,45; Lk 22,27), pri večeri umýval učeníkom nohy a vyzval ich, aby si aj oni slúžili podobne (Jn 13,14). A tak Štefan, keď mu ponúkli službu diakona, s radosťou prijal túto službu v Cirkvi, aby mohol ešte viac a lepšie slúžiť ostatným bratom a sestrám a aj v tomto napodobniť Ježiša Krista.
- Ako Kristus pred ním, aj Štefan narazil na odpor tých, ktorí Evanjelium i Krista odmietali (Sk 6,9). A tak ako Kristu, ani on pred týmto odporom necúvol (Sk 6,10).
- Ako Kristus, aj on bol pre Evanjelium zatknutý a predvedený

pred Veľradu (Sk 6,12) kde proti nemu, ako kedysi proti Ježišovi, tiež postavili falošných svedkov (Sk 6,13). A ako pred ním Ježiš, ktorý neobhajoval seba ale vydal aj pred Veľradou svedectvo o sebe ako Mesiášovi a o Kráľovstve, ktoré prichádza (Mt 26,63n), tak aj Štefan. Napodobňuje aj tu Krista, neobhajuje ani nezachraňuje seba, ale miesto toho pred Veľradou vydáva svedectvo o Kristovi a o Kráľovstve, hoci tuší, čo ho za to čaká (Sk 7,2-53).

- Ako Ježiš, aj on je odsúdený na smrť. Ako Ježiš na kríži k Otcovi, aj on sa modlí k Ježišovi, aby prijal jeho ducha (Sk 7,59). A tak, ako Ježiš na kríži, aj on prosí Krista Boha, aby odpustil tým, ktorí ho vraždia (Sk 7,60).
- A nakoniec, ako Ježišovi, aj jemu sa otvára Nebo (Sk 7,55n) a vstupuje doň.

Toto je cesta do Neba: imitatio Christi, napodobňovanie Krista. Toto je sama podstata kresťanstva, podstata spasenia sa, ako ju opisuje Písmo: „Ak sme s ním [s Kristom] zrútili a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní.“ (Rim 6,5) **A je v tom, ako inak, hlboká logika!**

Existuje len jeden Boží Syn. Jeden Kristus, v Nebi i na zemi. Nie sú dvaja. A žije takisto len jeden jediný Boží Večný život, či už v Nebi v podmienkach Neba, alebo na zemi, v podmienkach sveta. Je to ale stále jeden a ten istý Boží život, ktorého podstatou je láska (1 Jn 4,16). Jedna a tá istá láska ktorá je jedným a tým istým životom jedného a toho istého Syna Božieho v Nebi i na zemi. V Nebi sa táto láska prejavuje blaženosťou. Na zemi sa prejavuje službou, ohlasovaním, obetovaním sa až na smrť. Ale je to stále jedna a tá istá láska, jeden a ten istý Večný Boží Život.

Páči sa nám Boží život? Žíme ho. Ak sa nám páči a ako ho milujeme – až natoľko, že ho túžime žiť naveky! – tak ho teda žíme! Žíme to, čo milujeme! A ak tento Boží život milujeme a žijeme na zemi tak, ako ho žil Kristus, budeme v ňom istotne pokračovať aj vo večnosti tiež tak, ako Kristus! **Ak sme s Kristom na zemi, ostaneme s Ním aj vo večnosti! Ak sme ako Kristus na zemi, pretože milujeme byť ako Boh, potom budeme ako Kristus, čiže ako Boh, aj vo večnosti! Toto je princíp. Takto to funguje.** Takto sa vchádza do Neba, ktoré je účasťou na tom, čím je Boh (2Pt 1,4) a žitím toho, čo žije Boh (1Jn 5,12; 2Tim 2,12).

Ak nemilujeme Boží život tu a teraz, ako by sme ho mohli zrazu začať milovať vo večnosti? Ba ešte viac! Ak nemáme lásku, ktorá je jeho podstatou a ak ju nežijeme tu, na zemi, tým istým spôsobom, akým ju žil Syn Boha Kristus Ježiš – ako by sme ju mohli zrazu mať a začať byť schopní žiť po smrti, po odchode zo sveta, vo večnosti, keď tu na zemi sa nám bridila a odmietali sme ju? To je predsa nemožné! Nič také neexistuje!

Ak nežijeme s Kristom na zemi, nebudeme s Ním žiť ani vo Večnosti. Ak nie sme ako Kristus na zemi, nebudeme ako Kristus ani vo Večnosti. Ak nežijeme Boží večný život na zemi, nedokážeme a ani nebudeme ho žiť ani vo Večnosti. Tak to hovorí Písmo: „My vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov. Kto nemiluje, ostáva v smrti.“ (1 Jn 3,14)

Ak ale už na zemi milujeme to, čo miluje Kristus, ak už na zemi myslíme ako Kristus, ak už na zemi žijeme Kristov život, konáme Kristove skutky, sprevádzame Krista ako verní druhovia a spolupracovníci, ak proste úplne a vo všetkom a najlepšie ako vieme napodobníme Krista a Jeho život – čiže Jeho lásku – vo všetkom, **potom vieme, s istotou a nezvratne, že v tomto všetkom budeme naisto pokračovať aj v sláve Neba, vo Večnosti.**

Toto je Štefanovo Evanjelium: návod, ako vojsť do Neba. Ako sa spasiť. Ako sa stať účastníkmi Kráľovstva a zachrániť si život.

¹ porov. www.inky.sk, úvahy 442 a 479